

Tiền Biệt Phan Tình

Tiền Biệt Phan Tình

Mới 7 giờ sáng ngày 18 tháng 11 năm 2008 điện thoại đã reo vang. Chợt có chuyện gì bất thường. Nhấc máy lên. Bên kia đầu giây nước nể nghẹn ngào qua tiếng khóc, Tâm Thơ báo tin Phan Tình đã ra đi.

Một buổi trưa mùa thu lành lạnh tại Valance, Pháp Quốc, Phan Tình đã bỏ gia đình bè bạn về bên kia thế giới sau khi chống chọi với bệnh tật một cách kiên cường.

Bất cứ lúc nào và bất cứ trong lãnh vực nào, Phan Tình cũng chỉn chu hết mình. Anh thực hiện trang Web ngày đêm cùng với Hoàng Mị để đưa Việt Kiều Ai Lao lên bển phương trời. Anh làm thơ cũng phải là những vần thơ hoàn mỹ, chau chuốt. Anh đã nghiên cứu về thơ Đường xưa và nay để tìm cho mình một hướng đi đặc biệt. Anh cho biết đã học được rất nhiều từ bài viết về Thơ Đường của Quách Tấn. Năm 2005 anh sinh hoạt với Cơ Sở Văn Thơ Lạc Việt, đem tâm tình vào thơ để tâm sự cùng anh em. Năm sau anh vui mừng vì có cháu đích tôn. Sinh hoạt văn hóa và gia đình rất thăng hoa hạnh phúc.

Thứ Sáu này, 21 tháng 11 năm 2008 lễ hỏa táng để tro bụi trở về cát bụi. Tro của anh lại theo những vần thơ, nốt nhạc bay đi bển phương trời cho đời thêm đẹp, đẹp thêm tươi, cho văn chương thêm sinh sôi nảy nở.

Tại Pháp Phan Tình đã bỏ công, bỏ của làm thiện nguyện cho tôn giáo. Không những cho tôn giáo mình theo là Thiên Chúa Giáo mà anh còn đem hết sức bình sinh làm công quả cho chùa. Chùa chưa xong thì Phan Tình cảm thấy chưa yên.

Phan Tình là người ngoan đạo. Đi nhà thờ, xem lễ thường xuyên và hoạt động văn hóa trong giáo xứ, giúp nhà chúa dạy dỗ các em nhỏ, phụ các cha truyền bá đức tin.

Vài năm sau này, bạo bệnh đã làm suy yếu thể xác, trĩu trĩu tinh thần nhưng anh vẫn sinh hoạt với anh em. Thơ của anh, tâm tình của anh vẫn đều đều gửi đến diễm đàn. Trên trang Web ít khi nào vắng bóng. Trang Việt Kiều Ai Lao có ngàn lời cầu nguyện, chúc anh mau lấy lại sức khỏe bình thường. Trang Văn Tuyển, Quán Thơ trải rộng những vần thơ thương yêu trĩu trĩu như náu lấy hình ảnh của người bạn văn chương. Cơ sở Văn Thơ Lạc Việt mất đi một hội viên năng nổ, mất đi một người bạn chân thành. Tâm Thơ đã khóc bạn, Huệ Thu đã khóc thơ. Mọi nơi mọi chốn đều

thương tiếc Phan Tinh. Anh từ giã cõi đời còn rất trẻ. Ông tuổi 60 vẫn còn có một không gian và thời gian lãng lộng. Tài năng vẫn còn đang vươn mình trong chiều hướng bay cao. Mong ước làm đẹp cuộc đời vẫn đang trên đà nảy nở. Chỉ tuy còn mong tiến bước, nhưng sức không kham nổi đoạn đường. Hôm nay anh xuôi tay về nơi vĩnh cửu, Những vần thơ, những ý tưởng của anh sẽ bay cao, bay cao mãi đi trên đỉnh bình yên nồng rọi vần thơ, gió đưa hạnh phúc vào cuộc sống đời đời.
Vĩnh biệt anh, Phan Tinh...

Văn Thơ Lạc Việt